

**Η ΥΓΕΙΑ ΩΣ ΔΙΑΤΑΓΗ
ΕΙΝΑΙ Η ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΓΩΝ**

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

Σάβ. 19/3 12:00 Μοναστηράκι

ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ

των υγειονομικών ή άλλων εργαζομένων

ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ

για όσους και όσες αρνούνται να πιστοποιηθούν

Το Σύστημα Υγείας δεν έπαψε ποτέ να είναι πεδίο μάχης. Από τη μία πλευρά, οι εργαζόμενοι και κύριοι χρηματοδότες του (έμμεσος μισθός), πάλευαν να ικανοποιήσουν τις δικές τους ανάγκες που προέκυπταν πρώτα και κύρια από τη νοσηρότητα της καπιταλιστικής συνθήκης. Από την άλλη πλευρά, το δημόσιο σύστημα υγείας που συνιστούσε ένα μέσο πειθάρχησης, ελέγχου και προληπτικής καταστολής, ήθελε πάντα να έχει το μονοπώλιο του ορισμού της υγείας, της νόσου και της θεραπείας.

Εφόσον λοιπόν το σύστημα υγείας ήταν πεδίο μάχης, τότε στο πρόσφατο παρελθόν μετράγαμε διαρκώς ήττες. Τα σημεία του εναντίον μας συσχετισμού πολλά. Το δημόσιο σύστημα υγείας, μια εκδοχή του κράτους πρόνοιας, παρείχε, ως ένα σημείο, "δωρεάν" υπηρεσίες υγείας, υποχωρώντας μπροστά σε κοινωνικές διεκδικήσεις αλλά επιδίωκε ταυτόχρονα να εξασφαλίζει μια "υγιή" και πειθαρχημένη εργατική δύναμη. Όσο, όμως, οι νέοφιλελεύθερες πρακτικές κέρδιζαν έδαφος, το κράτος σταδιακά κατάργησε την "προνοιακή" του εκδοχή, αποδιάρθρωσε το δημόσιο σύστημα υγείας και γιγάντωσε την ιδιωτική υγεία.

Επιπλέον, η αντίληψη για την «υγείας» μας, σταμάτησε να βασίζεται στις αυτόνομα προσδιορισμένες ανάγκες μας και συγχρονίστηκε με τις αντιλήψεις της "αγοράς". Εδώ ο εαυτός του καθενός αντιμετωπίζεται σαν "κεφάλαιο". Ο καπιταλισμός κατάφερε να εισάγει την υπολογιστική λογική της οικονομίας στην καθημερινή ζωή. Το άτομο πλέον είναι πάντα σε συνεχή εκπαίδευση, δια βίου μάθηση, διαρκή αξιολόγηση, συνεχή κατανάλωση, βελτίωση της εαυτής του, συνεχή παρακολούθηση της υγείας του. Κατά συνέπεια, για την αρρώστια του (για την μη επαρκή επίδοσή του) φέρει το ίδιο το άτομο την ευθύνη, αφού δεν φρόντισε επαρκώς τον εαυτό του. Όποια διαφωνούσε με το κυρίαρχο αφήγημα του τι συνιστά υγεία, σώμα, θεραπεία, τρόπος ζωής θεωρήθηκε αυτόματα εκκεντρική, στην καλύτερη περίπτωση, ή παρακμιακή, απολίτιστη στη χειρότερη.

Πάνω σε αυτό το σαθρό έδαφος, στα τελευταία δυο χρόνια, τα δυτικά κράτη αξιοποίησαν την "υγεία" σαν τη νέα γλώσσα της πειθαρχίας και του ελέγχου, σαν τη βασική μέθοδο καταστολής, τη βασική μέθοδο αναδιάρθρωσης των καπιταλισμών τους.

Στην καραντίνα, όλες οι αυτόνομες σχέσεις και ακόμη περισσότερο όλες οι σχέσεις που δεν υπάγονταν στις σύγχρονες καπιταλιστικές νόρμες, ονομάστηκαν νοσηρές και μολυσματικές. Η ζωή έξω από το ψηφιακό κόσμο, η ζωή έξω από τα πρωτόκολλα (τα σύγχρονα «καθώς πρέπει») ήταν πλέον παράνομη και επιστρατεύτηκε κάθε είδους μπάτσος να μας μαζέψει και να μας βάλει σε "τάξη". Λίγο μετά όποια διαφώνησε και δεν θέλησε να υπακούσει στην ενδεδειγμένη ιατρική "πρόληψη/θεραπεία" δεν ήταν πια εκκεντρική, εκτός τόπου και χρόνου ή απροσάρμοστη. Ήταν κοινωνικά ανεύθυνος και επικίνδυνος για τους γύρω του. Όσες δεν προσκύνησαν σε όσα διέταζαν οι "ειδικοί" της υγείας, απαγορεύτηκαν, αποκλείστηκαν και τιμωρήθηκαν με πρόστιμα και ποινές. Όσες επέμειναν στην αυτοδιάθεση των σωμάτων τους και δεν δέχτηκαν τις βιοτεχνολογικές παρεμβάσεις σε αυτά, στιγματίστηκαν, απολύθηκαν ή απειλήθηκαν με απόλυση, υποχρεώθηκαν σε εξαντλητικά τεστ πληρωμένα από την τσέπη τους, αποκλείστηκαν από τις κοινωνικές δραστηριότητες. Έγιναν ο νέος εκθρός.

Πρόληψη έγινε να σου υπεξαιρούν όλο και περισσότερα Data για την υγεία σου. Πρόληψη έγινε το διάλειμμα της πρώτης δημοτικού με μάσκες, σε ένα τετραγωνάκι ζωγραφισμένο στο προαύλιο με κόκκινη μπογιά. Γιατρός έγινε ο αλγόριθμος που του λες τα συμπτώματα και σου υπαγορεύει τη θεραπεία. Υγειονομικοί έγιναν οι υπάλληλοι του ΕΟΔΥ στα τηλεφωνικά κέντρα και οι σεκιουριτάδες που μας μετρούν τη θερμοκρασία, ο μπάτσος που κοιτάει αν φοράς τη μάσκα και σου κόβει πρόστιμα. Λεφτά για την υγεία έγιναν τα πρόστιμα της ανεμβολίαστης συνταξιούχου. Και ακολούθως το σύστημα υγείας αναδιρθρώνεται σε αυτές τις κατευθύνσεις: στην αγχώδη manía της πρόληψης, στις ψηφιακές εφαρμογές της τηλεϊατρικής και στο ψηφιακό φακέλωμα. Τελικά στην διατήμηση των ζώων μας με βάση πιστοποιητικά υγειονομικών φρονημάτων.

Αν και το αφήγημα ότι κάνοντας το εμβόλιο προστατεύεις τους γύρω σου έχει καταρριφθεί πλήρως, οι αποκλεισμοί παραμένουν. Στο όνομα του πιστοποιητικού πολύς κόσμος αδυνατεί να βρει δουλειά, έχουν γίνει χιλιάδες σιωπηλές απολύσεις σε όλους τους κλάδους από αφεντικά που θέλουν covid free χώρους εργασίας με σύμμαχο πάντα την νομοθεσία και την δικαστική εξουσία.

Ακόμα και τώρα το κράτος επιμένει εμμονικά στην επικείμενη απόλυση των χιλιάδων ανεμβολίαστων εργαζομένων στη βιομηχανία της υγείας. Μια εμμονή που είναι διόλου τυχαία, καθώς βρισκόμαστε μπροστά στην βίαια αναδιάρθρωση του υποβαθμισμένου, ανεπαρκούς και ούτως ή άλλως μη συμπεριληπτικού συστήματος υγείας. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο η αναστολή και η ενδεχόμενη απόλυση των ανεμβολίαστων υγειονομικών, δε συνιστά απλώς μια αριθμητική εκκαθάριση του προσωπικού του ΕΣΥ αλλά επιπλέον μια εύστοχη εκκαθάριση, καθώς μειώνει το προσωπικό που θέλει να αποφασίζει το ίδιο για το σώμα του, που δεν ψήνεται να προβεί σε υποχρεωτικές ιατρικές πράξεις σε ασθενείς, που στην τελική δεν υπακούει σε διαταγές. Διώχνει και τιμωρεί με αυτό τον τρόπο τους απείθαρχους, τις απροσάρμοστες στο δόγμα της νέας κανονικότητας, ακόμα και αν μέχρι πρόσφατα τους εξιμνούσε για την προσφορά και τις υπηρεσίες τους.

Όποιος λοιπόν μιλάει για την "ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας" χωρίς να αναφέρεται στους υποχρεωτικούς εμβολιασμούς και ελέγχους, (βλέπε αριστερά του κράτους και του κεφαλαίου και λοιποί παρατρεχάμενοι), δεν κάνει τίποτα παραπάνω από το να ζητάει περισσότερη εξουσία και έλεγχο πάνω στα σώματά και τη ζωή μας. Αποσιωπά την απειλή απόλυσης χιλιάδων εργαζόμενων και στην ουσία βάζει πλάτη στην αναδιάρθρωση.

Το Σύστημα Υγείας γίνεται φανερά το τεθωρακισμένο του κράτους στη διαχείριση της κρίσης. Είναι ατσάλινο. Έχει μηχανισμούς προπαγάνδας, σπέρνει τρόμο και σύγχυση. Είναι το έδαφος για να σπηθεί η νέα νομιμοφροσύνη για να παραχθούν οι νέοι ρατσισμοί, οι νέοι αποκλεισμοί. Αποειδικεύει εμάς, αλλά και το ίδιο του το προσωπικό. Ζητά να παρέμβει στο σώμα μας. Μας αξιολογεί, μας τιμωρεί, μας κυβερνά. Θέτει υπό τις υπηρεσίες του μπάτσους, δικαστές, καθηγητές και δασκάλους, μαγαζάτορες και εργοστασιάρχες.

Νοσούμε για λόγους κοινωνικούς / πολιτικούς. Νοσούμε τώρα πια εξαιτίας των μέτρων προστασίας της υγείας. Νοσούμε, γιατί αυτή είναι η νόρμα τους: η μόνιμη νοσηρότητα, η εξάρτηση από την ιατρική τους.

Προφανώς δεν μας ψήνει καθόλου η ιατροφαρμακευτική μπίζνα που θέλουν να στήσουν στις πλάτες μας, ούτε η νέα κανονικότητα της ρουφιανιάς και του ελέγχου. Οι ανάγκες μας παραμένουν και τις λύσεις θα τις βρούμε μόνες μας αυτοδιάθετα και αυτοοργανωμένα.

Η υγεία τους μας αρρωσταίνει.

Ξέρουμε να προσέχουμε ο ένας την άλλη! Κράτος, μπάτσοι και ειδικοί να βγάλουν τον σκασμό.

Καμία απόλυση με πρόσχημα την υγεία.

Οι εργατικοί αγώνες ήταν, είναι και θα είναι δίκαιοι.

OUTSIDERS

ενάντια στη (νέα) κανονικότητα

outsiders.noblogs.org

outsiders@riseup.net